

travelbook

Czarnogóra

Bezdroža

ERGO
HESTIA

Tekst: Draginja Nadaždin, Maciej Niedźwiecki, Krzysztof Bzowski

Redaktor prowadzący: Maciej Żemojtel

Aktualizacja: Maciej Żemojtel

Redakcja: Maciej Żemojtel

Projekt graficzny i skład: Sabina Suchy

Zdjęcia: shutterstock.com, stock.adobe.com

Źródło pochodzenia danych kartograficznych: OpenStreetMap.org

Okladka: materiały graficzne zostały wykorzystane za zgodą iStockphoto.com

Wszelkie prawa zastrzeżone. Nieautoryzowane rozpowszechnianie całości lub fragmentu niniejszej publikacji w jakiegokolwiek postaci jest zabronione. Wykonywanie kopii metodą kserograficzną, fotograficzną, a także kopiowanie książki na nośniku filmowym, magnetycznym lub innym powoduje naruszenie praw autorskich niniejszej publikacji.

Wszystkie znaki występujące w tekście są zastrzeżonymi znakami firmowymi bądź towarowymi ich właścicieli.

Autor oraz wydawca dołożyli wszelkich starań, by zawarte w tej książce informacje były kompletne i rzetelne. Nie biorą jednak żadnej odpowiedzialności ani za ich wykorzystanie, ani za związane z tym ewentualne naruszenie praw patentowych lub autorskich. Autor oraz wydawca nie ponoszą również żadnej odpowiedzialności za ewentualne szkody wynikłe z wykorzystania informacji zawartych w książce.

Helion S.A.

ul. Kościuszki 1c, 44-100 Gliwice

tel.: 32 2309863

e-mail: bezdroza@bezdroza.pl

www: bezdroza.pl (księgarnia internetowa, katalog książek)

Drogi Czytelniku!

Jeżeli chcesz ocenić tę książkę, zajrzyj pod adres:

bezdroza.pl/user/opinie/becz4

Możesz tam wpisać swoje uwagi, spostrzeżenia, recenzję.

Wydanie IV

ISBN: 978-83-289-1804-7

Copyright © Helion S.A., 2025

SPIS TREŚCI

■ ATRAKcje		
CZARNOGÓRY	5	
■ INFORMACJE		
KRAJOZNAWCZE	17	
Refleksje nad mapą	18	
Primorje	19	
Dolina środkowej		
Czarnogóry	19	
Brda – wysokie góry	20	
Czarnogórski kras	22	
Spotkania z naturą	24	
Przyroda	24	
Ochrona dziedzictwa		
przyrodniczego	25	
Ludzie, język, historia	27	
Społeczeństwo	27	
Język	34	
Religia	35	
Dzieje Czarnogóry	39	
Kraj oczami jego mieszkańców ..	44	
Miejsce w kulturze	47	
Architektura	47	
Tradycyjne instrumenty	47	
Muzyka i taniec	48	
Smaki i smakołyki	50	
Wino i rakija	51	
■ INTERIOR	53	
Podgorica	55	
Stara Varoš	56	
Inne ciekawe miejsca	58	
Ruiny Duklji	59	
Kanion Moračy	60	
Cetinje	62	
Monaster i dwór władcy	64	
Muzeum Króla Mikołaja		
i Muzeum Etnograficzne	66	
Muzeum Historyczne		
i Muzeum Sztuki	66	
Cerkiew Wołoska	67	
Dawne ambasady	67	
Droga Cetinje – Kotor	68	
Góry Lovćen	71	
Park Narodowy Lovćen	71	
Wycieczka na Jezerski vrh	73	
Jezioro Szkoderskie	75	
Vranjina	76	
Virpazar	76	
Žabljak	77	
Rijeka Crnojevića	77	
Wyspy	78	
Fauna Jeziora Szkoderskiego ...	81	
Monaster Ostrog	82	
Monaster Morača	84	
Kanion Tary	86	
Góry Durmitor	88	
Topografia	88	
Przyroda	89	
Turystyka w Durmitorze	90	
Noclegi na terenie		
parku narodowego	92	
Kanion Pivy	93	
Ekologiczny Durmitor	94	
Plav	96	
Meczet Królewski	97	
Meczet Sultanija	97	
Meczet Redžepagicia	98	
Wieża Redžepagicia	98	
Domy obronne	99	
Meczet Ferovicia	100	
Gusinje	100	
Góry Czarnogóry	103	
Źródła Alego Paszy	104	
Cerkiew w Brezjojevicach	104	
Sandžak	105	

Kup książkę

Poleć książkę

Monaster Đurđevi stupovi.....	105	Kotor	124	■ WYBRZEŻE ADRIATYKU ...	139	Bar	155
Meczet w Petnjicy.....	106	Brama Morska.....	125	Budva	140	Centrum miasta.....	155
Rožaje	106	Trg od oružja.....	126	Stare miasto.....	142	Plaže	156
Meczet w Pljevlji	108	Kościół św. Michała	127	Monaster Podmaine.....	143	Stary Bar	157
■ BOKA KOTORSKA.....	109	Trg Sv. Tripuna	127	Plaže miejskie.....	144	Ulcinj	160
Herceg Novi.....	112	Katedra św. Tryfuna.....	127	Plaże w okolicy Budvy.....	146	Piraci ulcinjscy	163
Stare Miasto	112	Twierdza św. Jana	129	Sveti Stefan	148	Dolne miasto	164
Fortece miejskie.....	113	Kościół Najświętszej Marii Panny.....	130	Petrovac na moru	150	Plaže	164
Dzielnica Topla	114	Trg Sv. Luke.....	131	Perazicia Do	150	■ INFORMACJE	
Monaster Savina.....	117	Muzeum Pomorskie	131	Monater Reževići.....	151	PRAKTYCZNE	165
Perast	119	Kościół św. Klary	132	Monaster Gradište.....	152	Przed wyjazdem.....	166
Spacer po miasteczku.....	119	Dobrota	133	Sutomore	152	Dojazd.....	168
Prom Kamenari–Lepetane.....	120	Prčanj	134	Twierdza Haj-Nehaj	154	Na miejscu	170
Wyspy Boki Kotorskiej.....	123	Półwysep Luštica	136	Čanj	154	Informacje A–Z	173

Kup książkę

Poleć książkę

ATRAKCJE

Czarnogóry

Kanion Moračy

Głęboki kanion, przyprawiający o zawrót głowy i ciarki na plecach zarówno kierowców przejeżdżających szosą zbudowaną na jego dnie, jak i podróżnych pokonujących go pociągiem linią poprowadzoną śmiało kilkaset metrów wyżej.

➔ Zob. s. 60

Cetinje

Dawna stolica kraju i ośrodek życia duchowego Czarnogórców. Zobaczmy tu dwór władcy, monaster będący „czarnogórską Częstochową”, zabytkowe ambasady dawnych mocarstw oraz kilka ciekawych muzeów. ➔ Zob. s. 62

Jaskinia Lipska

Jaskinia z labiryntem „śpiewających” korytarzy i sal z baśniową szatą naciekową. Trzecia co do wielkości w Czarnogórze i jako jedyna udostępniona do zwiedzania. ➔ Zob. s. 68

Kup książkę

Poleć książkę

Cetinje

Miasto Cetinje (Цетиње) powstało w kraśowej dolinie (*polje*) u podnóża masywu Lovćen. Swą nazwę wzięło od przepływającej przez dolinę (i pod jej powierzchnią) rzeki Cetina. Obecnie dawna stolica państwa czarnogórskiego liczy wraz z sąsiednimi wsiami ok. 15 tys. mieszkańców. Charakter położonego zaledwie 32 km od morza Cetinja jest zupełnie odmienny: kiedy mieszkańcy Budvy korzystają ze słońca, w Cetinju zalega śnieg. Miasto przypomina, choćby ze względu na układ – niskie, najczęściej parterowe domki, porozrzucane tu i ówdzie „pałace” i budynki ambasad XIX-wiecznych mocarstw – prowincjonalne, wschodnioeuropejskie miasteczko. Miasto było i nadal jest ważnym, jeśli nie najważniejszym, ośrodkiem życia duchowego Czarnogórców. Tu właśnie tradycje państwowości są najbardziej żywe, a najstarsi mieszkańcy pamiętają jeszcze czasy króla Mikołaja. Dlatego niezmiennie Cetinje pozostaje „gniazdem” ugrupowań narodowych,

które podczas licznych w ostatnich latach wyborów otrzymują znaczne poparcie.

Historia starej stolicy Czarnogóry rozpoczyna się w 1482 r. Wówczas to Ivan Crnojević, głowa rodu Crnojevićów, uciekając przed najazdem tureckim, przeniósł gniazdo rodowe z Żabljaka nad Jeziorem Szkoderskim najpierw do Rijeki Crnojevića, a następnie pod górę Lovćen, gdzie już wcześniej znajdowała się Vlaška crkva zbudowana w 1450 r. Obok niej Ivan Crnojević umiejscowił swój dwór i monaster. Dla Cetinja okres stagnacji rozpoczął się w 1499 r., czyli w momencie, gdy Turcy podbili Czarnogórę, a kraj utracił niepodległość. Turcy kilkakrotnie najeżdżali Cetinje, ale nigdy nie pozostali tutaj na dłużej. Właściwie po 1499 r. ta część kraju, czyli tzw. Stara Czarnogóra, była jedyną wolną jego częścią. Mimo stołecznego charakteru jeszcze na początku XIX w. Cetinje było tylko większą wsią, złożoną z klasztoru i kilkudziesięciu chat z nieociosanego kamienia pokrytych strzechą.

Ponowny rozwój, a właściwie urbanizacja Cetinja przypada dopiero na czasy Piotra Petrović-Njegoša, który zaczął budować bardziej reprezentacyjne budynki. Kolejny okres, w którym miasto ulega znaczącym przeobrażeniom, to lata 1878 (kongres berliński) – 1914 (I wojna światowa). Cetinje było wówczas stolicą najmniejszego państwa w Europie, rządzonego przez księcia (a od 1910 r. króla) Mikołaja I, w której inne państwa zaczęły stawiać budynki

swoich poselstw. Zresztą budynki te stoją nadal, a Czarnogórcy z dumą podkreślają, że być może Czarnogóra nie była państwem tak ważnym, jak Turcja, Austro-Węgry, Rosja czy Francja, ale na pewno z nimi równorzędnym. Po II wojnie światowej, gdy stolicą Czarnogóry została Podgorica (Titograd), rozwój miasta został zahamowany. Ma to również swoje dobre strony. Wyobraźmy sobie w tym miejscu socrealistyczne budynki albo kapitalistyczne biurowce. Cetinje

IVAN CRNOJEVIĆ (1465–90)

Syn i następcą Stefana Crnojevića, gospodarza średniowiecznej Zety oraz założyciela Cetinja. Początkowo siedzibą rodu Crnojevićów był Żabljak nad Jeziorem Szkoderskim, ale po zdobyciu w 1468 r. Albanii przez Turków Ivan Crnojević musiał opuścić swe gniazdo rodowe przyłączone do Sandżaku szkoderskiego. Mimo że w 1481 r. Ivanowi Crnojevićowi udało się odzyskać Czarnogórę, został on lennikiem sułtana Bajezyda II. Świadectwem poddaństwa było oddanie mu jako zakładnika syna Stanišy, który po przyjęciu islamu otrzymał imię Skender. Ivan Crnojević utrzymywał dobre stosunki zarówno z sułtanem, jak i z Wenecją. W 1482 r. przeniósł rodzinne gniazdo wysoko w góry, pod Lovćen. Dolina (*polje*) otoczona skalistymi górami świetnie się do tego nadawała. Wybudował tam „pałac”, a w 1483 r. monaster, zwany później monasterem Crnojevića. W monasterze za czasów Jerzego (Đurađa) Crnojevića, następcy Ivana, zaczęła funkcjonować drukarnia, w której drukowano cyrylicą księgi liturgiczne (*bogoslužbene knjige*).

Kup książkę

Poleć książkę

■ Monaster cetinjski

leży wszak w bezpośrednim sąsiedztwie Parku Narodowego Lovćen!

■ MONASTER I DWÓR WŁADYKI

Monaster cetinjski (Cetinjski manastir), centrum duchowe Czarnogórców oraz była siedziba władyków, leży u stóp wzgórza Orlov Krš, w miejscu, gdzie prawdopodobnie stał dwór Ivana Crnojevića. W cerkwi monasteru znajdują się groby znaczących postaci z rodu Petrovićów-Njegošów: gospodarza Czarnogóry księcia Daniły Petrovića (1826–60) i wielkiego wojewody Mirka Petrovića (1820–67), ojca króla Mikołaja. W północnej części cerkwi, przy ścianie skalnej jest cęła św. Piotra z relikwiami św. Piotra Cetyńskiego (Piotra I Petrovića-Njegoša). Według tradycji umieszczono tam rękę św. Jana Chrzyciela. Monaster był kilkakrotnie niszczone przez Turków. W 1692 r. podczas wojny Ligi Świętej z Turcją mnisi sami podłożyli proch i po wkroczeniu Osmanów wysadzili budynek w powietrze. W 1712 r., podczas wojny rosyjsko-tureckiej oraz w latach 1785 i 1796, w czasie najazdów paszy skadarskiego na

Czarnogórę Turcy doszczętnie rujnowali dopiero co odbudowywaną siedzibę czarnogórskich władyków. W efekcie z budynku wzniesionego pierwotnie przez Ivana Crnojevića w XV w. pozostały jedynie niewielkie fragmenty. Ostatnia przebudowa monasteru miała miejsce w latach 20. XX w.

Muzeum cerkiewne znajduje się przy monasterze, w dwupiętrowych budynkach – konakach – w południowej części kompleksu. W jednym z nich, tzw. konaku Njegoša mieści się bogaty skarbiec

■ ORLOV KRŠ

Wzgórze, na którego szczycie znajduje się **grób Daniły I** (1677–1735), założyciela dynastii Petrovićów-Njegošów, ze wspartą na czterech kolumnach kopułą, jest ulubionym miejscem spacerowym mieszkańców Cetinja. Na szczyt wzgórza można dojść asfaltową drogą biegnącą na południe obok cetinjskiego monasteru, a nieco dalej na skraju lasu odbijającą w prawo do góry. Rozpościera się stąd fantastyczny widok na miasto i mauzoleum Piotra Petrovića-Njegoša na szczycie Jezerskiego vrhu.

zabytkami czarnogórskiego piśmiennictwa z XV i XVII w., ikonami, przedmiotami liturgicznymi – relikwiarzami, ornatami, kielichami. Tutaj przechowywany jest m.in. egzemplarz najstarszej drukowanej (cyrylicą) księgi Stowian południowych *Oktoih* z 1493 r. Do muzeum można wejść, gdy zbierze się co najmniej pięć osób (2,5 EUR).

Dwór władyki – Biljarda, powstał w 1838 r. Nazwa skromnej rezydencji pochodzi od pierwszego bilardu sprowadzonego z Europy. Obecnie znajduje się tu **Muzeum Njegoša**, a w nim pamiątki po wielkim poecie: meble, biblioteka i inne przedmioty związane z jego życiem i twórczością. Właśnie tutaj władyka napisał *Górski wieniec*, poemat epicki uważany za największe dzieło literatury czarnogórskiej, a przez niektórych – nawet jugosłowiańskiej. Do budynku dobudowany jest przeszklony pawilon, w którym wystawiono ogromną makietę – relief calej

■ TWIERDZA TABLJA

Forteca (Tvrdjava Tablja) wznosiła się nad monasterem. W niej to właśnie Czarnogórcy zawieszali głowy zabitych Turków – i to aż do potowy XIX w.! Stojąca w tym miejscu niewielka dzwonnica to jednak tylko symboliczna pozostałość zburzonej w 1938 r. dużej, cylindrycznej baszty.

Czarnogóry (dodatkowo 1 EUR). Został on wykonany przez wojskowych austro-węgierskich w 1916 r. na betonowej podstawie w skali 1:10 000, według wojskowych map topograficznych.

Dopełniająca kompleks monasteru i dworu **cerkiew Na Ćipurze** (Crkva na Ćipuru) jest otoczona przez pozostałości starszej budowli. Na przedniej fasadzie świątyni wisi tablica pamiątkowa z napisem: „Tę świętą cerkiew Narodzin Bogurodzicy zbudował i ufundował błogostawiony Władca Książę Czarnogórski

■ Cerkiew Na Ćipurze

Kup książkę

Poleć książkę

Kanion Tary

Tara jest najdłuższą rzeką Czarnogóry – liczy 149 km. Powstały w wyniku erozji rzecznej i denudacji kanion Tary rozciąga się na 80-kilometrowym odcinku między miejscowościami Bistrica (ok. 10 km na zachód od Mojkovaca) i Šćepan Polje, przy granicy z Bośnią i Hercegowiną. Jest najgłębszym kanionem w Europie (choć są też inni kandydaci do tego tytułu) i, jak twierdzą Czarnogórcy, drugim co do głębokości na świecie (po amerykańskim kanionie Colorado, ale tak naprawdę daleko im do rekordzisty, kanionu Colca w Peru) – jego głębokość sięga 1250 m. Najgłębszy odcinek znajduje się na wysokości szczytu Veliki Štuoc (2104 m n.p.m.), na północ od wsi Tepca w północnej części Durmitoru, który wznosi się dokładnie 1560 m ponad Tarą. Obie strony kanionu tworzą ściany skalne, a rzeka – kaskady, baseny i wiry. W niektórych miejscach ściany kanionu porastają lasy iglaste, a gdzieś tam rosną samotne sosny. Występuje tu również cis, uważany powszechnie przez tutejszą ludność za

drzewo święte. Miejscowi wyrabiają z niego m.in. krzyże i amulety.

Ogromną atrakcją jest **splyw Tarą**. Najczęstszym miejscem startu splywów (głównie na pontonach, możliwa też opcja kajakowa), dostarczających niezapomnianych wrażeń, jest tzw. Splavište (Šljivansko), ok. 2 km na południowy wschód od mostu w Đurđevića Tara. Krótsze splywy zaczynają się w miejscu zwanym Brštanovica, nieco ponad 10 km od granicy z BiH. Ale można też rozpocząć splyw w Kolašinie – mamy wtedy do pokonania najdłuższy odcinek. Końcowym przystankiem jest Šćepan Polje. Po drodze mija się słynny **most na Tarze** w osadzie **ĐURĐEVIĆA TARA**, liczne progi i inne przeszkody na rzece. Splywy organizują liczne biura turystyczne, organizatorzy splywów zapewniają dojazd samochodem do miejsca ich rozpoczęcia i zakończenia. W każdej większej miejscowości w okolicy można znaleźć oferty splywów. Organizuje je np. Eco Tours z Kolašina, (<https://www.eco-tours.co.me>). Sezon splywów trwa od

Kup książkę

Poleć książkę

PROGRAM PARTNERSKI

— GRUPY HELION —

1. ZAREJESTRUJ SIĘ
2. PREZENTUJ KSIĄŻKI
3. ZBIERAJ PROWIZJĘ

Zmień swoją stronę WWW w działający bankomat!

Dowiedz się więcej i dołącz już dzisiaj!

<http://program-partnerski.helion.pl>

GRUPA
Helion

Travelbook to Twój niezastąpiony towarzysz podróży. Wskaże Ci najważniejsze atrakcje, podpowie, czego szukać poza głównymi szlakami, i wprowadzi w świat miejscowych obyczajów. Znajdziesz w nim opisy najciekawszych regionów i miast, a sprawdzone informacje praktyczne umożliwią staranne zaplanowanie podróży.

Czarnogóra

Czarnogóra, kraj mniejszy od województwa małopolskiego, szczyli się swoim niewiarygodnym zróżnicowaniem. Miłośnicy kąpieli znajdą tu słoneczne plaże, żądni wrażeń poczują adrenalinę podczas raftingu kanionem Tary, wędrowcy „zagubią się” w dzikich górach, ciekawi kultury odwiedzą cerkwie i meczety. Każdy zakątek kryje tajemnice minionych wieków – ślady panowania Turków, Wenecjan, Hiszpanów... Twierdze, średnio-wieczne lochy i monastery wabią chłodem wnętrz, a restauracje kuszą daniami bałkańskiej kuchni.

Adriatyk i Boka Kotorska

Dzikie **góry** i głębokie kaniony

Monastery i meczety

Tajemnicze **twierdze**

Kuchnia bałkańska

Sprawdź najnowsze promocje:
● <http://bezdroza.pl/promocje>
Przewodniki najchętniej czytane:
● <http://bezdroza.pl/bestsellery>
Zamów informator podróżniczy:
● <http://bezdroza.pl/newsletter>

ebook dostępny na:
ebookpoint

ISBN 978-83-289-1804-7

9 788328 918047

Cena: 39,90 zł